

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XXX. Idem a Stigoniensi Archiepiscopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

2. *c Criminosum.*] Quo casu communicans cum excommunicato majori excommunicatione ligato, in eandem incidit excommunicationem: exempli gratiâ si Petrus clericus, iussus sit domo expellere concubinam intra sex dies sub pœna excommunicationis majoris; & quia non paruit, elapso eo termino, incurrit ipso facto excommunicationem, qui deinde illi communicando auxilium, aut consilium dat concubinam ut retineat, incidit in eandem excommunicationem, ut probant Covar. in cap. almas. part. 3. num. 5. Avila de censur. disput. 10. dub. 3. Hurtado. de excommunico disput. 9. difficult. 3. num. 12. Villalobos l. p. tract. 17. difficult. 13. num. 6. Ricciulus de jure person. lib. 4. cap. 45. Gibalinus de censur. disquis. 7. quest. 9. qui rectè docent, hoc in casu desiderari ut communicatio sit in ipso crimine, cujus causâ excommunicatio imposita est; non verò si quis communicaverit cum ipso excommunicato in alio crimine, etiam gravior. Item desideratur, ut talis excommunicatus sit denunciatus, ut probat Gibalinus ubi proximè.
- d *Oratione, vel osculo.*] Quos communican-

di modos, & alios exposui in cap. sacris, de his qua vi.

e *Facientes, & consentientes.*] Juxta tradita in cap. 1. de officio deleg.

f *Concessisse videtur.*] Unde generalem regulam DD. proponunt, omnem juris, & canonis excommunicationem non reservatam posse à proprio sacerdote absolvi; quia quamvis ex negatione prohibitionis nequeat fortassis in materia jurisdictionis colligi semper positiva concessio; in hoc tamen peculiari negotio excommunicationis negatio prohibitionis absolvendi infer concessionem potestatis absolvendi, ut indicat aperte Innoc. in presenti, ex antiquo profectò jure, & usum jam inducto, quem potius afferre, aut interpretari videtur Pontifex, quam novum jus condere: ex qua regula varias illationes ad diversos casus deducunt Basilius lib. 6. de matrim. cap. 8. Anguiar. de legib. lib. 2. cap. 3. Gibalinus de censur. disquis. 9. quest. 3.

g *Tertius.*] Verba quæ sequuntur, extant in cap. nuper, de bigam. ubi ea exposui.

CAPUT XXX.

Idem ^a *Strigoniensi Archiepiscopo.*

Quod in dubiis. *Et infra:* Respondemus, quod excommunicato, licet quod sit mandato Ecclesie, juramento firmaverit, communicari non debet, donec per Ecclesiam fuerit absolutus, alioquin post juramentum non esset absolutio necessaria. Nullus autem scienter nominatim excommunicato communicare tenetur, nisi quædam personæ, quæ per illud Gregor. Pap. capitulum, *Quoniam multos*, specialiter excusantur. Illi autem qui nominatim excommunicatis præsumptuosè participant, præter personas dicto canone adnotatas, nisi ab eorum participatione communiti fortè destiterint, e excommunicationis vinculo sunt innodandi: secus autem si scienter communicant ei, qui cum participibus suis est vinculo excommunicationis sententialiter innodatus; tunc enim & ipsi sententiam excommunicationis incurunt.

NOTÆ.

- I. ^a *Strigoniensi.*] Ita etiam legitur in tertiâ collectione sub hoc tit. cap. 9. & in cap. quod in dubiis, de panis, ubi alias partes hujus Decretalis congesti.

b *Capit. quoniam.*] 11. quest. 3. Quem textum exposui in cap. sacris, de his qua vi.

c *Excommunicationis.*] Majoris videlicet, juxta tradita supra in cap. significavit, ubi, & in dicto capite sacris, & in c. 2. de exceptione, legi de pœna communicantis cum excommunicato.

CAPUT XXXI.

Idem *Doctoribus Decretorum a Bononia.*

Inter alia, quæ ven. f. n. ^b Mendiosien, Archiepiscopus dudum Apostolatu nostro proponi fecit humiliter consulendo, etiam, si bene meminimus, requisivit, utrum excommunicato communicare quis, & qui etiam teneantur? Cui super illo recolimus articulo respondisse, quod nullus omnino nominatim excommunicato scienter communicare tenetur, nisi quædam personæ, quæ per illud Gregorii Papæ capitulum, *Quoniam multos*, specialiter excusantur. Verum ex hac nostra responsione magna quidem, sicut accepimus, orta est occasio disputandi, aliis concedentibus, quod excommunicato communicare teneantur personæ in prædicto capitulo nominatæ, præsertim quæ prius ex debito ad communicationem eorum tenebantur: aliis asserentibus, eos excommunicatis communicare licitè posse, si velint, non tamen ad hoc ex necessitate teneri. Ut igitur unde jus prodiit, interpretatio quoque procedat, ambiguitatem